

Dosarul nr. 3ra-262/22
2-20018143-01-3ra-04032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Dumitru Panico, reprezentat de
avocatul Viorel Chetrușcă,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Dumitru Panico împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la
anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din
09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 10 februarie 2020 Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel
Chetrușcă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat
cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Viorel Chetrușcă, care
reprezintă interesele reclamantului Dumitru Panico a indicat că, la data de
30 decembrie 2019 a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat cerere prealabilă în
care, printre altele, a indicat că acționând în temeiul Legii cu privire la avocatură și
conform împuternicirilor date de către Dumitru Panico, se solicită să fie revocată
decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 0001713 din 16 martie 2018 cu privire la
încasarea de la Dumitru Panico a obligației fiscale de 96244,97 de lei.

Reclamantul a menționat că, fără a se vedea ca atare actul contestat, se
presupune că obligația fiscală abordată ar fi un impozit pe venit, pe care Serviciul
Fiscal de Stat l-ar deduce din tranzacția de vânzare-cumpărare a XXXXX din

mun. Chișinău, bd. XXXXX, nr. XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX. Astfel, a considerat că Serviciul Fiscal de Stat nu a deținut informații depline despre situația de fapt care a avut loc, iar în consecință a adoptat o hotărâre eronată.

Reclamantul a relevat că, la data de 14 august 2009 Dumitru Panico și Eugenia Uvarov și-au înregistrat căsătoria la Oficiul Stării Civile din sectorul Botanica, mun. Chișinău. La data de 11 februarie 2010 soții Dumitru Panico și Eugenia Uvarov au cumpărat XXXXX din mun. Chișinău, bd. XXXXX, nr. XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX. Semnatar al contractului de vânzare-cumpărare a fost Eugenia Uvarov, dar regimul juridic al bunului achiziționat s-a determinat ca în devălmășie. Valoarea tranzacției a fost estimată la 193436 de lei. La data de 28 iunie 2016 soții Dumitru Panico și Eugenia Uvarov au vândut XXXXX din mun. Chișinău, bd. XXXXX, nr. XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX. Semnatori ai acestui contract de vânzare-cumpărare au fost ambii soți Dumitru Panico și Eugenia Uvarov.

Astfel, reclamantul a notat că nici Dumitru Panico și nici Eugenia Uvarov în mod individual, dar și devălmaș nu au obținut venituri impozabile din tranzacția enunțată. De la vânzarea locuinței respective soții Dumitru Panico și Eugenia Uvarov nu-și mai au domiciliul în Republica Moldova fiind plecați și stabiliți în Statele Unite ale Americii. Dumitru Panico ocazional a aflat despre hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. 0001713 din 16 martie 2018 pe care o consideră eronată și ilegală.

Reclamantul a subliniat că, prin răspunsul din 13 ianuarie 2012, cu nr. 26-24-11/04/309 Serviciul Fiscal de Stat a menționat că, în corespundere cu prevederile art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, contestația împotriva deciziei/hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale, se depune în decursul a 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei. Hotărârea seria AH nr.0001713 din 16 martie 2018 a fost expediată contribuabilului, prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, la adresa: MD-XXXXX, mun. Chișinău, bd. XXXXX, nr. XXXXX, XXXXX, care a fost returnată Serviciului Fiscal de Stat cu mențiunea „nereclamat”. În conformitate cu prevederile art. 129¹ alin. (4) din Codul fiscal (în redacția legii la data emiterii hotărârii), în cazul în care înmânarea actului Serviciului Fiscal de Stat către persoana fizică nu a fost posibilă, actul va fi comunicat prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Astfel, Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, a informat contribuabilul despre emiterea hotărârii seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018, prin comunicatul publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 167-175 (6562-6570) din 25 mai 2018. Luând în considerare argumentele expuse și reieșind din prevederile art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, termenul de depunere a contestației a expirat, respectiv, contestația depusă împotriva hotărârii seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018 rămâne neexaminată, întrucât aceasta a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de legislație.

Reclamantul a declarat că Serviciul Fiscal de Stat s-a manifestat formal în raport cu problema abordată de Dumitru Panico și a neglijat că potrivit art. 28 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului.

Făcând referire la art. 29 din Codul administrativ reclamantul indică că esența normelor citate se regăsea corespunzător și în legislația de la timpul respectiv. Astfel,

la adoptarea hotărârii nr. 0001713 din 16 martie 2018 cu privind executarea silită de la Dumitru Panico a obligației fiscale de 96244,97 de lei, Serviciul Fiscal de Stat nu a depus efort efectiv pentru a clarifica aspectele relevante și importante pentru o justă soluționare a cazului. În plus, nici efortul de comunicare a hotărârii contestate acum nu poate fi apreciat drept efectiv, ca Serviciul Fiscal de Stat să poată să respingă cererea prealabilă pe motivul omiterii termenului de contestare a hotărârii sale nr. 0001713 din 16 martie 2018.

Reclamantul a considerat că este relevant și faptul că Dumitru Panico a aflat ocazional despre existența hotărârii contestate. O copie de pe această hotărâre a fost recepționată de la executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu și imediat au fost întreprinse măsuri de depunere a contestației respective.

Prin urmare, reclamantul Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a solicitat anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018 cu privire la executarea silită de la Dumitru Panico a obligației fiscale de 96244,97 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată, care vor fi concretizate ulterior în ședința de judecată.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă. S-a anulat hotărârea Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Dumitru Panico în sumă de 96244,97 de lei și actul administrativ nr. 26-24-11/04/309 din 13 ianuarie 2020 pe marginea contestației împotriva hotărârii seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018 (f.d. 89, 99-103).

La data de 17 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 91-92).

Hotărârea motivată din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Serviciului Fiscal de Stat la data de 22 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8000859947AS, anexat la actele cauzei (f.d. 105).

La data de 11 februarie 2021 Serviciul Fiscal de Stat a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel și casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Panico să fie declarată ca fiind inadmisibilă (f.d. 113-118).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Serviciului Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. S-a casat integral hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Panico împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ (f.d. 151, 152-161).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că, obligația lui Dumitru Panico de depunere a declarației cu privire la venit, cât și achitarea impozitului pe venit corespunzător, rezidă din lege – Codul fiscal, urmând a fi executată de Dumitru Panico, până la termenul limită stabilit prin normele fiscale, adică până la 30 aprilie a anului următor anului fiscal.

În acest context, instanța de apel a notat că Dumitru Panico, având obligația legală de a achita impozitul pe venit, urma să-și execute corespunzător sarcina de stabilire și achitare a impozitului pe venit, în termenii prevăzuți de lege.

Subsidiar, făcând referire la art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, instanța de apel a menționat că Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) și d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat, aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Instanța de apel a notat că Dumitru Panico nu și-a îndeplinit în termen și în modul prevăzut de lege obligația de achitare a impozitului pe venit, autoritatea publică, la caz, Serviciul Fiscal de Stat, a fost îndreptățită de a emite decizia privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, or, Dumitru Panico urma să calculeze și să achite impozitul pe venit, obligație ce îi revine potrivit legii. Iar, neexecutarea obligației legale atrage executarea silită.

În afară de aceasta, instanța de apel a indicat că decizia Direcției Generale de Administrare Fiscală mun. Chișinău nr.2/16C din 12 ianuarie 2018, nu a fost contestată anterior și nici prin prezenta acțiune, prin urmare este executorie.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul lui Dumitru Panico, precum că nu a cunoscut despre încălcarea fiscală stabilită, reieșind din faptul că potrivit actelor cauzei se atestă că, Serviciul Fiscal de Stat la inițierea controlului fiscal, la constatarea încălcării și la emiterea hotărârii de executare silită, s-a condus în totalitate de normele legale și anume art. 129¹ alin.(4) din Codul fiscal (în vigoare la data emiterii actului contestat).

Referitor la argumentul reținut de prima instanță precum că, hotărârea Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Dumitru Panico, nu este motivată, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat, având în vedere că această hotărâre a fost emisă în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, și are valoare de document executoriu, fiind emisă conform rigorilor pe un formular tipizat, aprobat de Serviciul Fiscal de Stat și publicat în Monitorul Oficial.

Instanța de apel a reținut că, la emiterea deciziilor contestate – refuzul Serviciului Fiscal de Stat, exprimat în răspunsul nr. 26-24-11/04/309 din 13 ianuarie 2020 și hotărârea Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Dumitru Panico, Serviciul Fiscal de Stat și-a exercitat dreptul său discreționar în limitele legii și a dispus în mod just la examinarea cererii înaintate de Dumitru Panico.

La data de 02 decembrie 2021 Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a depus recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel

Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii prin care sa fie menținută hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 163).

Decizia motivată din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Viorel Chetrușcă, care reprezintă interesele lui Dumitru Panico, prin intermediul oficiului poștal, la data de 02 februarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8006172057AS, anexat la actele cauzei (f.d. 165).

La data de 21 februarie 2022 Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 167-170).

În susținerea recursului Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a menționat că după finalizarea examinării cauzei în fond, în condițiile art. 232 din Codul de procedură civilă, fiind oferit termen Serviciului Fiscal de Stat să se pregătească în scris de pledoarii conform art. 233 din Codul de procedură civilă, prin cancelarie, Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea din 26 noiembrie 2020, privind reluarea examinării cauzei în fond, care a și fost respinsă prin încheiere, deoarece nu întrunea criteriile legale stabilite de art. 235 din Codul de procedură civilă. Totodată, prima instanță s-a expus cu referire la restituirea anexelor depuse de Serviciul Fiscal de Stat, la cererea din 26 noiembrie 2020.

Recurentul a subliniat că, prima instanță nici nu a putut să nu constate în motivarea hotărârii sale din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani că, atât în referința la acțiunea depusă, cât și în ședința de judecată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Tatiana Bunduc a invocat că, temei de constatare a obligației fiscale, la momentul emiterii hotărârii seria AH nr. 0001713 din 16 martie 2018, a servit informația din sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat în care contribuabilul Dumitru Panico înregistra restanță față de bugetul public național, la acel moment, în mărime de 96244,97 de lei, dintre care 48438,60 de lei constituind impozitul pe venitul persoanelor fizice și 47806,37 de lei fiind amenzile aplicate de către organele Serviciului Fiscal de Stat.

Recurentul a indicat că concluzia finală din hotărârea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani este absolut corectă și legală, fiind menționat că, normele speciale conținute în Codul fiscal, stipulează că o obligație fiscală se stabilește printr-un act administrativ emis de organul de administrare fiscală (sau o altă autoritate cu atribuții de administrare fiscală), în speță, Serviciul Fiscal de Stat în cadrul procedurii administrative inițiate de examinare a cazului de încălcare fiscală. În speță, însă, Serviciul Fiscal de Stat nu a respectat prevederile legii, astfel, actul administrativ emis este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Recurentul a subliniat că, la începerea dezbaterilor în fața instanței de apel avocatul Viorel Chetrușcă, care reprezintă interesele lui Dumitru Panico, a solicitat instanței de apel să excludă din dosar și să restituie reprezentantului Serviciului Fiscal

de Stat actele, la care se referă în apel și sunt anexate ilegal în dosar, iar instanța de apel a asigurat că, astfel de acte nu sunt în dosar.

Recurentul a relevat că, participanții la proces nu au dat explicații referitor la decizia Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, nr. 2/16C din 12 noiembrie 2018, deoarece acest act nu a ajuns legal în dosar, fiind restituit de prima instanță ca și sancțiune procesuală prevăzută de art. 10 alin. (3) și 113 din Codul de procedură civilă, care nici nu a fost comunicată oficial lui Dumitru Panico nici la etapa prealabilă adresării în judecată, nici în referința Serviciului Fiscal de Stat, deși a fost solicitată să comunice toate circumstanțele de apariție a esenței litigioase respective, cu prezentarea de copii de pe actele de referință, ca eventual acestea să fie contestate.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 30 noiembrie 2021 (f.d. 151).

La data de 02 decembrie 2021, Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a depus recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 163).

Dispozitivul deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat avocatului Viorel Chetrușcă, care reprezintă interesele lui Dumitru Panico, prin intermediul poștei electronice, la data de 03 decembrie 2021, fapt ce se confirmă prin extrasul, anexat la actele cauzei (f.d. 162).

Decizia motivată din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Viorel Chetrușcă, care reprezintă interesele lui Dumitru Panico, prin intermediul oficiului poștal, la data de 02 februarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8006172057AS, anexat la actele cauzei (f.d. 165).

La data de 21 februarie 2022 Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 167-170).

Astfel, recursul depus de către Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 04 martie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat copia recursului depus de Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 172).

Prin referința depusă la data de 17 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat declararea recursului depus de Dumitru

Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind inadmisibil (f.d. 175-176).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Dumitru Panico, reprezentat de avocatul Viorel Chetrușcă se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan